

07.08.2017

לכבוד
מר בינימין נתניהו
ראש הממשלה
באמצעות פקס מס': 02-5605000

לכבוד
מר אביחי מנדלבליט
היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות פקס מס': 02-6467001

שלום רב,

הנדון: מניעת שיווק מגרשים לגרעין ההתיישבות חירן

הרינו מתכבדים לפנות אליכם בעניין שבנדון ולבקש את התערבותכם למניעת שיווק מגרשים ביישוב חירן שבנגב ל"חירן – אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות קהילתית בע"מ" (להלן: "גרעין חירן") ולמען שיווק שיווני של המגרשים ביישוב בהתאם להוראות החוק ובתי המשפט, הכל כפי שיפורט להלן:

1. עיון בהעתק מתקנון ההתאגדות של גרעין חירן (להלן: "התקנון") שהגיע לידינו לאחרונה מראה כי הגרעין מתנהל בצורה של ועדת קבלה אשר החברות בה מוגבלת אך ורק ליהודים שומרי תורה ומצוות לפי ערכי היהדות האורתודוקסית.

== מצ"ב העתק מהתקנון של גרעין חירן והמסומן כנספח א'.

2. לאור העובדה כי גרעין חירן, בהתאם להחלטות ממשלה ודיווחים שונים שיפורטו להלן, עלול להיקלט ביישוב חירן, הרי בעצם מדובר בהקצאת קרקעות לגוף מפלה אשר מגביל את חברות בו לקבוצה לאומית ודתית מסוימת תוך הדרה של קבוצות אחרות. משכך, אין ספק כי הקצאת הקרקעות לגרעין חירן מהווה אפלייה פסולה של האזרחים הערבים.

3. האמור לעיל משמעו בעצם כי היישוב חירן יהיה יישוב ליהודים בלבד. מצב זה נוגד הן את הצהרות המדינה בפני בית המשפט העליון וקביעות השופטים במסגרת רע"א 3094/11 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (05.05.2015) והן את הוראות תיקון מס' 8 לפקודת האגודות השיתופיות, התשע"א-2011 (להלן: "חוק ועדת קבלה"). הכל כפי שיוסבר להלן.

אום אלחיראן, חירן וגרעין חירן:

4. תושבי הכפר עתיר-אום אלחיראן (להלן: "התושבים") נמנים על שבט אבו אלקיעאן אשר גורשו בשנת 1948 מאדמתם באזור ואדי זובאלה (קיבוץ שובל כיום) והצטוו בשנת 1956 על ידי המדינה לעבור לשטח נחל יתיר בו הם מתיישבים מאז. בשנים 2003-2004 הוציאה המדינה צווי פינוי והריסה נגד התושבים. מאוחר יותר התברר כי הוצאת הצווים מונעת על ידי הכוונה להקים באותו שטח, ועל חורבות בתיים של התושבים, יישוב חדש בשם חירן.

5. ביום 05.05.2015 ובסופה של התדיינות משפטית ארוכה אישר בית המשפט העליון את הפינוי של תושבי אום אלחיראן.¹ השופטים דחו את הטענה של התושבים כי היישוב חירן מתוכנן להיות יישוב ליהודים וזאת בהתבסס על הצהרות המדינה כי היישוב החדש יהיה יישוב כללי הפתוח לכל החפץ לגור בו :

זאת ועוד, היישוב חירן מתוכנן כישוב כללי, שבו יכול להשתלב כל ישראלי מעל עדה ודעת, אך אין רצון לעודד כל הפרדה על רקע הבדלים שכאלה. מטעם זה, אין רצון להקים מראש שכונות נבדלות לבני עדות שונות. הותרתם של מבני המבקשים כ"שכונה" בדואית בלב היישוב, תפגע מאוד במקרם היישובי ובאופיו. מאידך, יישוב כללי גם אינו מתאים לזה הרוצה להתיישב ביישוב בעל מאפיין דתי, עדתי, חמולתי או שבטי, או לזה המבקש לשמר אורח חיים בדואי. התיישבות ביישוב כללי הזה בעלת משמעות רבה מבחינת כלכלית, חינוכית, תרבותית וחברתית.²

6. במקביל להליך הפינוי של תושבי אום אלחיראן, בשנת 2009 הקימו חברי גרעין חירן מחנה זמני ביער עתיר - "מחנה יתיר" - עד ל"מעבר קבע" ליישוב חירן. הגרעין מונה היום כ-40 משפחות ומקבל שירותים מוניציפליים מההתנחלות של הר חברון.
7. חברי הגרעין מאוחדים באגודה שיתופית אשר בהתאם לתקנון המטרות שלה כוללות, בין היתר, "לתכנון, להקים, לקיים ולנהל ישוב קהילתי כפרי יהודי תורני ברשת המקומית מיתר, שיהא מבוסס על ארגון חבריו כקהילה המקיימת שיתוף בין חבריה..."³; "להבטיח בכל דרך יעילה את השמירה על אופי היישוב ואורח חיים כפרי קהילתי תורני ברוח ערכי היהדות האורתודוקסית"⁴.
8. התקנון מסדיר גם את החברות באגודה וקובע בסעיף 5 כדלקמן :

יכול להתקבל כחבר באגודה רק אדם, שאושר על ידי ועדת הקבלה, ואשר נתמלאו בו כל סגולות הכשירות המופרטות להלן :

- 5.1 יהודי אזרח ישראלי או תשוב קבע בישראל, השומר תורה ומצוות לפי ערכי היהדות האורתודוקסית.
- 5.2 הוא גר דרך קבע ובפועל בישוב.
- 5.3 מעל גיל 18.
- 5.4 סיים שירות לאומי או שירת חובה בצה"ל לפי חוק שירות ביטחון תשי"ט-1959 (נוסח משולב) על תיקונו, או קיבל פטור ממנו בשל פציעה, מחלה, נישואים או עליה לישראל בגיל מבוגר.
- 5.5 הוא בעל זכות ו/או מחזיק או יחזיק במגרש מגורים בתחום היישוב או שוכר כדין בית בתחום היישוב.
- 5.6 לא הורשע בעבירה פלילית מסוג פשע או בעבירה שיש עמה קלון.
- 5.7 מתאים לחיי חברה בקהילה בעלת האפיונים המיוחדים לקהילה המצומצמת ביישוב.
- 5.8 בעל אופי טוב, אכפתיות לסביבה, לקהילה ולערכי הדת היהודית וגישה סובלנית לאחרים.

¹ רע"א 3094/11 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 05.05.2015).
² רע"א 3094/11 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל הודעה מטעם המשיבה פס' 21-22 (05.10.2014).
³ סעיף 3.1 לתקנון.
⁴ סעיף 3.2 לתקנון.

5.9 אם הוא חי חיי משפחה – גם בן/בת זוגו הגישו בקשה להתקבל כחברה באגודה. משפחות חוד הוריות, רווקה, וילידים מעל גיל 18 של חברים באגודה יוכלו להתקבל כחברים באגודה רק באישור האסיפה הכללית ברוב של 2/3 מהחברים באגודה.
5.10 עמד בכל מבחני הקבלה שיידרשו על ידי האגודה.
(ההדגשות אינן במקור)

9. החלטת הממשלה מס' 878 של הממשלה ה-33 מיום 10.11.2013 ואשר כותרתה "קידום הקמת יישוב חדש בנגב – חירן" (להלן: "החלטת הממשלה") קובעת כי:

בהמשך להחלטת הממשלה מס' 2265 מיום 21.7.2002, ובהתאם להמלצת המועצה הארצית לתכנון ולבנייה מיום 8.12.2009 בדבר הקמת יישוב קהילתי פרברי חדש "חירן" בצפון הנגב מזרחית למיתר, להטיל על משרד הבינוי והשיכון לפעול להקמת יישוב חדש בנגב - "חירן" כדלקמן: [...].
3. לפעול באופן מיידי ובהתאם לכל דין על מנת לאפשר קליטה מיידית של גרעין המתיישבים במקום.⁵

10. משמעות האמור לעיל הינה כי יישום החלטת הממשלה הנ"ל וקליטת "גרעין המתיישבים", דהיינו "גרעין חירן", ביישוב חירן משמעה בעצם הקצאת קרקעות לגוף אשר מגביל את חברות בו לנמנים על קבוצה לאומית ודתית מסוימת תוך אפליה והדרה של קבוצה אחרת. משמעות הדבר הינה בעצם כי היישוב חירן אינו יישוב כללי אלא יישוב המיועד לאוכלוסייה היהודית בלבד.

ההקצאה לגרעין חירן נוגדת את התחייבויות המדינה וקביעת בית משפט ברע"א 3094/11

11. עוד מתחילת הליכי התכנון וכאשר נודע לתושבי אום אלחיראן כי מתוכנן יישוב על חורבות בתיהם הם עמדו על כך כי יישוב זה אינו יכול להיות יישוב ליהודים בלבד. שכן, הקמת יישוב ליהודים כאמור, נוגדת את קביעת בית המשפט העליון בעניין קעדאן ואינה חוקית:

חובתה של המדינה לנהוג בשוויון משתרעת על כל פעולותיה. היא חלה אפוא גם לעניין הקצאת מקרקעי המדינה. אכן, המינהל מחזיק במקרקעי המדינה "על דרך של נאמנות, וממילא חלות עליו כל אותן חובות החלות על נאמן. והואיל והמינהל הוא – גם להלכה וגם למעשה – המדינה בכבודה ובעצמה, חלות עליו מעצמן כל החובות החלות על רשות הציבור" (השופט חשין ברע"א 5817/95 רוזנברג נ' משרד הבינוי והשיכון [12], בעמ' 231). על-כן, ההחלטות של מועצת מקרקעי ישראל המגבשות את מדיניות הקצאת מקרקעי המדינה חייבות להתקבל על בסיס של שוויון. [...] הנה-כי-כן, עקרון השוויון קובע, כי אל לה למדינה להפלות בין פרטים שעה שהיא מחליטה להקצות להם מקרקעי המדינה.⁶

⁵ החלטת ממשלה מס' 878 של הממשלה ה-33 מיום 10.11.2013
www.pmo.gov.il/Secretary/GovDecisions/2013/Pages/dec878.aspx
⁶ בג"ץ 6698/95 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל, פ"ד (נ1) 258, פסי' 23 (2000).

12. שיווק המגרשים בצורה שוויונית מתחייב אף מחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992

אשר קובע כי:

2. (א) המדינה, כל תאגיד ממשלתי, מועצה דתית, קופת חולים ומוסד להשכלה גבוהה, לא יתקשרו בחוזה לביצוע עיסקה בטובין או במקרקעין, או לביצוע עבודה, או לרכישת שירותים, אלא על-פי מכרז פומבי הנותן לכל אדם הזדמנות שווה להשתתף בו.
(ב) לא יפלה עורך המכרז בין מציעים מחמת מוגבלות, מין, נטיה מינית, מעמד אישי, גיל, הורות, גזע, דת, לאומיות, ארץ מוצא, השקפה או חברות במפלגה;

13. טענה זו הועלתה אף בפני מוסדות התכנון אשר גם הם, למרות שדחו את ההתנגדויות של התושבים, עמדו על כך כי היישוב האמור אינו יכול להיות יישוב ליהודים בלבד. כך למשל בהחלטה של ועדת המשנה לעררים של המועצה הארצית לתכנון ולבנייה בערר של תושבי אום אלחיראן צוטטה העמדה של הוועדה המחוזית כדלקמן:

נציגי הוועדה המחוזית הפנו לכך שאין בתכנית כל הוראה המלמדת על כך שמדובר ביישוב ליהודים בלבד, ובפועל, היישוב מיועד לאוכלוסייה הכללית, ולא ליהודים בלבד. ואכן, בשלב הקצאת הזכויות בקרקע, תהא רכישת מגרשים במקום פתוחה בפני מי מבני הקבוצות הלא יהודיות במדינה שירצה להתגורר במקום.⁷

ועדת המשנה לעררים בהחלטתה דחתה את הטענה כי מדובר ביישוב ליהודים בלבד שכן:

מכל מקום, עיינו בהליכים התכנוניים שקדמו לאישור התכנית המוצעת, ולא מצאנו כל אינדיקציה לכוונה – גלויה או נסתרת – להקים יישוב ליהודים בלבד. [...] בהחלטת הממשלה לא נאמר כי היישוב מיועד ליהודים בלבד. תמ"מ 27/14/4 עוסקת בהקמת יישוב פרברי חירן, ואין כלולה בה כל אמירה לגבי לאום ודת האוכלוסייה, המיועדת לאכלס את היישוב. לא מצאנו בה אינדיקציה לטענה כי מדובר ביישוב "ליהודים בלבד". ככלל, התכנית דנה בהקמת בתי מגורים, מוסדות ושטחי ציבור, וכיוצ"ב, בלי שניתן להסיק מכך שמדובר במבנים שמיועדים באופן בלעדי לציבור היהודי. אמנם, בטבלה המתייחסת לפרוגרמה לשטחי ציבור בתקנון התכנית, צוין באופן ספציפי לגבי יעוד "דת" – בית כנסת ומקווה", ולגבי יעוד "חינוך" צוינו גנים ובתי ספר "ממלכתי" ו"ממלכתי דתי"; אך מדובר בפירוט שהניח, שמטבע הדברים, רוב האוכלוסייה שתבקש לגור במקום תהא אוכלוסייה יהודית, ואולם, אין בכך כדי לייצר חסם למגורים של בדואים ביישוב, אם יחפצו בכך, ו/או למנוע מתן "צבע לאומי" אחר למוסדות חינוך ו/או למוסדות דת בתחום התכנית בעתיד, ככל שיתברר שהדבר דרוש, הכל, בשים לב לדינמיקה ההתיישבותית בשטח.⁸

יתרה מכך, ועדת המשנה לעררים אף קבעה כי האיסור שהיישוב יהיה ליהודים בלבד אינו תקף אך ורק בשלב התכנון אלא גם בשלב השיווק של המגרשים:

⁷ החלטת ועדת המשנה לעררים של המועצה הארצית לתכנון ולבנייה בתכנית מס' 107/02/15 יישוב פרברי חירן (ערר 12/12) פס' 42 (מיום 27.09.2012).
⁸ שם, בפס' 87.

לסיכום, יש לדחות את טענת העוררים בדבר מדיניות הפרדה פסולה במגורים ואת טענתם כי הישוב המוצע מיועד ליהודים בלבד. מדובר בישוב המיועד לאוכלוסייה הכללית. הדברים ברורים במסגרת הנוכחית, היא שלב התכנון. אמנם, שלב השיווק אינו מענייננו, אך לכאורה, לעת שיווק המגרשים והקצאת הזכויות בשטח התכנית המפורטת (שלב א') (כמו גם בכל שטח עתידי אחר בתחום החלק המתארי בתכנית לעת שיאושר בו גם תכנון מפורט), ובהתאם להלכת **קעדאן**, תעמוד בפני העוררים, כמו גם בפני כל בני מגזר או ציבור אחר, בכפוף לכל דין, האפשרות לרכוש מגרשים ולגור ביישוב החדש, המיועד לאוכלוסייה הכללית (בדומה למשפחות בדואיות רבות המתגוררות בבאר-שבע, בעומד, במיתר, בלהבים, בגבעות בר וכו').⁹

14. יתרה מכך, כאמור לעיל, חלק ניכר מההנמקה של בית המשפט העליון בעניין **אבו אלקיעאן** אשר אפשר את הפינוי של תושבי אום אלחיראן התבסס על הצהרת המדינה שצוטטה לעיל לפיה היישוב הינו יישוב כללי. כך למשל, לעניין הפגיעה בזכות לשוויון של האזרחים הבדואים צוין בעמדת הרוב מפי כב' השופט רובינשטיין כי:

אשר לטענות המבקשים בדבר הפגיעה בשוויון, לרבות טענת ההפליה בהקצאת מקרקעין לאוכלוסייה הבדואית; המשיבה, כרשות מינהלית, אכן מחויבת לעקרון השוויון, לרבות בהקצאת קרקעות המדינה; הרשות נאמנה על מקרקעין אלה, ועליה להביא בחשבון שיקולים ציבוריים בתכנונם וחלוקתם. ואולם, הישוב המתוכנן אינו מונע מבני הפזורה להתגורר בו, אלא הוא מתוכנן כישוב בעל אופי כללי ולא יישוב בדואי, על כל המשתמע מכך מבחינה תכנונית; כל החפץ להתגורר בחירן רשאי לעשות כן, בכפוף לכל דין ובתנאים הקבועים לכך...¹⁰

ומפי כב' השופט ברק ארז בדעת מיעוט:

מה גם שהמדינה הצהירה בפנינו לאורך ההליך כולו כי היישוב החדש שמוקם הוא יישוב "כללי", קרי אינו יישוב "סגור" בפני אזרחים בדואים שירצו להתגורר בו.¹¹

15. כמוכן, ולעניין האפשרויות העומדות בפני התושבים, כב' השופט רובינשטיין מצוין כי אין הפינוי משאיר אותם בפני שוקת שבורה שכן עומדות בפניהם מספר חלופות ביניהן:

לחלופין יכולים המבקשים, ככל אזרח אחר, לרכוש מגרש בישוב חירן לכשיוקם, על פי התנאים החלים על הכל. ויתרה מכך, על פי הודעת המשיבה מיום 5.10.14, תושב הכפר שירכוש מגרש בישוב חירן, יתכן שיהא זכאי לקבל פיצוי בגין הריסת ביתו – בכפוף לאישור ועדת הפשרות – הטבה הניתנת ברגיל לתושבי הפזורה העוברים לישוב בדואי.¹²

⁹ שם, בפס' 90.

¹⁰ עניין **אבו אלקיעאן**, לעיל ה"ש 1, בפס' 10 לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין.

¹¹ שם, בפס' 2 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז.

¹² שם, בפס' 10 לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין.

לא זאת בלבד, אלא שדעת הרוב אף המליצה למדינה לשקול לתת סעד לתושבי אום אלחיראן בדמות מגרשים בחירן:

ועוד, לדעתנו ראוי שהמשיבה תשקול באורח מתאים והוגן שאותם תושבים שיוכחו כי הם מן "הגרעין ההיסטורי" של מי שהגיעו למקום – אום אלחיראן – כבני רשות, יקבלו הטבה מסוימת במסגרת מכרזי השיווק בישוב החדש חירן¹³

עמדת המיעוט מפני כב' השופטת דפנה ברק ארוז הייתה יותר נחרצת עת ציינה כי:

אני סבורה שעל הרשויות לחזור ולבחון את מתכונת הפיצוי שיוענק למבקשים במסגרת הפינוי, בשים לב, בין השאר, לכך שהמבקשים הם כאמור בני-רשות המתגוררים במקום כשישים שנה, וכן לכך שהמדינה מציינת בתוקף כי הישוב החדש אינו בעל אופי ייחודי והוא פתוח לכל אדם, ובכלל זאת למבקשים עצמם אם יחפצו בכך. כך, למשל, המדינה יכולה לשקול את האפשרות להציע למבקשים (וכן למי מבין תושבי המקום הנוספים שיוכחו כי הם בני-רשות במקום מזה שנים רבות) אפשרויות נוספות לקבל פיצוי, מלבד המעבר לחורה, ובכלל זאת האפשרות של קבלת מגרש ביישוב החדש חירן, על פי גודל המגרשים המתוכנן בישוב זה (הקטן מגודל המגרשים המוצע למבקשים בחורה) חלף קבלת המגרשים שהוצעו להם בחורה...¹⁴

16. המסקנה מכל האמור לעיל הינה כי הקמה של יישוב ליהודים בלבד אינה אפשרית מבחינה משפטית בהיותה נוגדת את הלכת קעדאן וכן אינה אפשרית בנסיבות הקונקרטיות של העניין מאחר והיא נוגדת את ההצהרות של המדינה והקביעות של בית המשפט העליון ושל מוסדות התכנון בדבר היותו של היישוב בעל אופי כללי הפתוח לכל החפץ בכך.

17. משכך, יישום החלטת הממשלה המורה על קליטת גרעין חירן ביישוב וכן הקצאת קרקעות לגרעין זה שרק יהודים יכולים להיות חברים בו, מרוקנת מתוכן את הצהרות המדינה בפני בית המשפט ונוגדת את קביעותיו. ברור לכל, כי את האיסור על המדינה להקים יישוב ליהודים בלבד משמעה גם איסור על הקמת יישוב ליהודים באמצעות הקצאת קרקעות לגוף מפלה בדמות גרעין חירן.¹⁵

18. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 18.08.2015 פנינו למשרד השיכון בבקשה לקבל פרטים אודות שיטת שיווק המגרשים ביישוב חירן וזאת כדי לבדוק מה הם הצעדים אשר מתכנן משרד השיכון לנקוט בהם על מנת למלא אחר הצהרת המדינה בפני בית המשפט שהיישוב חירן אכן יהיה יישוב כללי הפתוח למגורים בפני כולם. פנייה דומה נשלחה שוב ביום 04.08.2016. עד עצם יומנו זה טרם התקבלה כל תגובה לפניות.

== מצ"ב העתק מהפניות מיום 18.08.2015 ומיום 04.08.2016 והמסומנים כנספח ב'.

19. ביום 24.05.2017 שודרה בתכנית "המקור" כתבה שכותרתה "מה קרה באמת באום אלחיראן?". להפתעתנו, במסגרת הכתבה ציינו הכתבים לעניין שיטת השיווק של המגרשים ביישוב חירן כי: "ברשות מקרקעי ישראל אומרים שייתכן של-400 המשפחות הראשונות

¹³ שם.

¹⁴ שם, בפס' 16 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארוז.

¹⁵ עניין קעדאן, לעיל ה"ש 6, בפס' 38.

בחירן כן תהיה ועדת קבלה...” (דקה 40:16).¹⁶ בשל אי החוקיות של שיווק מגרשים בחירן בכפוף לוועדת קבלה, פנינו ביום 01.06.2017 בשנית למנהל מקרקעי ישראל ולמשרד הבינוי והשיכון.

== מצ"ב העתק מפנייתנו מיום 01.06.2017 והמסומן כנספח ג'.

הקצאה לגרעין חירן נוגדת את חוק ועדות קבלה:

20. הקצאת קרקע לגרעין חירן אשר מקיים ועדות קבלה עומדת בסתירה אף להוראות חוק ועדות קבלה. למרות התנגדותנו העקרונית והנחרצת למנגנון זה בהיותו מנגנון מפלה ומשפיל, מאז שנת 2011 יישובים הנחשבים לפי חוק ועדת קבלה ל"יישובים קהילתיים" מוסמכים להפעיל מנגנון לסינון המועמדים המבקשים לגור ביישוב. כבר עתה יודגש כי בהתאם להצהרות המדינה במסגרת העתירות נגד חוק ועדות קבלה (בג"ץ 2311/11 סב' נ' הנסת), החוק מהווה הסדר שלילי כך שאי אפשר לקיים ועדות קבלה, או כל מנגנון סינון אחר, שלא לפי הוראותיו של חוק זה.

21. על מנת שיישוב קהילתי יוכל להקים ועדת קבלה צריכים להתקיים ארבעה תנאים מצטברים:

- (1) יישוב בגליל או בנגב;
- (2) המאוגד כאגודה שיתופית שהרשם סיווג אותה כיישוב קהילתי כפרי או כאגודה שיתופית להתיישבות קהילתית ...;
- (3) מספר בתי האב ביישוב, או ביישוב המקורי ובהרחבה יחד, אינו עולה על 400;
- (4) המספר המירבי של בתי האב ביישוב, או ביישוב המקורי ובהרחבה יחד, הוגבל בהתאם להוראות תכנית מיתאר ארצית או תכנית מיתאר מחוזית, כמשמעותן בחוק התכנון והבנייה, השתכ"ה-1956.

22. תנאים אלה אינם מתקיימים ביישוב חירן ומשכך אי אפשר להתנות את המגורים בו במנגנון של ועדת קבלה. שכן, בהתאם לתוכנית המתאר המקומית מס' 107/02/15 (יישוב פרברי- חירן הכוללת שלב א' ברמה מפורטת), היישוב אמור לכלול 2,400 יחידות דיור צמודות קרקע, ישתרע על שטח של 3462 דונם ויאכלס כ- 10,080 תושבים עד שנת 2030. בשלב א', שכבר מתוכנן ברמה המפורטת, תיבנה שכונת מגורים בת 613 יח"ד.

23. לאור האמור לעיל, כבר עתה ברור כי היישוב חירן יכלול יותר מ-400 בתי אב וכי מדובר ביישוב פרברי גדול שאינו עונה על ההגדרה של יישוב קהילתי לצרכי חוק ועדות קבלה. אי לכך, הפעלת ועדת קבלה ביישוב אף סותרת את תכליתו של החוק שכן לא מדובר ביישוב קטן "המתאפיין באורח חיים קהילתי-כפרי המבוסס על לכידות חברתית ותרבותית", אלא ההפך.

24. לא זו אף זו, סעיף 6ג(ג) לחוק ועדת קבלה קבוע מפורשות כי:

ועדת הקבלה לא תסרב לקבל מועמד מטעמי גזע, דת, מין, לאום, מוגבלות, מעמד אישי, גיל, הורות, נטייה מינית, ארץ מוצא, השקפה או השתייכות מפלגתית-פוליטית.

¹⁶ קישור לכתבה: 10tv.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1247843.

ברור כי התקנון של גרעין חירן אינו עומד בתנאים אלה של החוק שהרי הקריטריונים אשר נקבעו לקבלה לאגודה יפלו למצער על רקע של גזע, דת, לאום, מעמד אישי.

25. לאור כל האמור לעיל, הרי ברור אף כי הקצאת קרקע ביישוב חירן בכפוף לוועדת קבלה נוגדת את הוראות החוק הן לאור העובדה כי היישוב חירן אינו עונה על הקריטריונים ליישוב קהילתי אשר מותר להקים בו וועדת קבלה והן לאור העובדה כי הקריטריונים הקבועים בתקנון של גרעין חירן לקבלה לאגודה הינם תנאים מפלים אשר אינם עומדים בתנאים שקבועים בחוק.

לאור האמור לעיל נבקשכם כדלקמן:

- לבטל את החלטת הממשלה מס' 787 אשר מורה על קליטת גרעין חירן ביישוב חירן.
- להנחות את מנהל מקרקעי ישראל ומשרד השיכון לשווק את המגרשים בחירן בצורה שוויונית ולקבוע מנגנונים להשגת מטרה זו.

בכבוד רב,

מאיסאנה מוראני, עו"ד

העתקים: